

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Un număr 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Ø seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N°. 55.

Marți, Mercuri în 25 Aprile (7 Maiu)

1884.

BrașovŪ în 24 Aprile (6 Mai).

Astăzi publicăm raportul ce l'am primit de la Lugoșu asupra decursului adunării alegătorilor români din acest important oraș românesc. Este românesc Lugoșul pentru că locuitorii lui sunt mai cu desăvârșire Români. Sunt Români, dăr cu durere trebuie să mărturisim, ei n'au dovedit până acum destulă energiă și destulă simț românesc de solidaritate. Mai ales de un șir de ani încoco desbinările și neînțelegerile erau la ordinea zilei între Români din Lugoș, și cine profită din această tristă situație? Dușmanii nămului nostru; ei au ajuns să stăpâni peste voturile Lugoșenilor, și acest centru românesc, merit de-a fi un far luminător și conducător al românismului din părțile bănățene și ungurene, a devenit o arenă, unde guvernul își reprezintă comediele sale constituționale.

Până când Lugoșul se mai joco rolul umilitor, ce l'a jucat mare parte și cu ocazia alegerii noului vice-comite? Până când Românul Lugoșan se se dejosescă a servi de cōda toporului, cu care ne lovesc ōmenii mașterei guvernării de astăzi?

Sperăm că memorabila adunare electorală dela 24 Aprile a strivit capul bălaurului îngrozitor al desbinării și a inaugurat o nouă eră pentru Lugoșeni, era solidarității, care se însufleșcă pentru sfânta luptă și se deștepte în piepturile lor mândria națională, simțul de demnitate, ce trebuie să încălzească inima fiecărui Român adevărat.

Cu viuă bucurie înregistrăm astăzi victoria ce a raportat o stegulă solidarității naționale în adunarea electorală din Lugoș. Onore alegătorilor români, din cercurile Lugoșului, a Zorlențului mare și a Făgetului; ei au știut de astă dată se fie la înălțimea chiamării lor de cetățeni și Români adevărați, legându-se serbătorește între sine de a fi solidari în luptă cu întrăgă națiune și de a servi cu trup și suflet interesele generale naționale și numai aceste. Onore bravilor conducători ai Românilor Lugoșeni, cari prin stăruințele lor neobosite au știut se dobândescă acest frumos și îmbucurător rezultat!

Votul de încredere, cu care întrunirea din Lugoș a onorat organul nostru, și celelalte organe naționale, ne încuragă și ne întăresc credința în viitor. Suntem mândri pe dovedile de simpatie și de aderență, ce le primim dela alegătorii Români din toate părțile, și credem că nu le putem mulțami mai bine decât arătându-le necurmat, că pericolul ce-i amenință, ce ne amenință pe toți împreună, este mare și devine din zi în zi mai înspăimântător. În fața acestui pericol este încă prea puțin ce s'a lucrat până acuma, este încă prea slab brăul solidarității naționale, cu care, har Domnului! am început în totă serioșitatea a ne învinge. Se cer încă mari lupte ca se-lu delăturăm, se cer înainte de toate fapte, fapte energice de Români pătunși de chiamarea lor în acest stat.

Fapte cerem și dela Lugoșeni, fapte prin cari se dovedescă adversarilor noștri, că zădărnice sunt încercările lor de a ne maghiarisă,

fapte prin cari se le taie pofta de a face din tinerii noștri nisce păpuși unguresci fără simț pentru sōrtea poporului, din care au eșit.

Vedut'am cu toți în ce mod sunt maltratați școlarii români dela liceul din Lugoș; vedem și ne convingem pe fiecare zi că se lucră în mod sistematic la stēpirea simțului național românesc în piepturile junimei noastre și că tinerii ce-si manifestă acest simț sunt amenințați și prizoniți.

Adversarii nostri se sfătuiesc tocmai acum în foile lor cum se facă ca fiii Românilor din părțile bănățene și ungurene, cari neavendū liceuri române sunt siliți a āmbra la școli unguresci, se se lapede mai curendū de sangele lor, și se-si găsescă fericirea numai în a cantă și a declamă imnuri maghiare.

Și față cu asemenea uneltiri se mai stamă desbinați în nelucrare?

Alegătorii români se veghieze, căci așinu e vorba numai de ei, ci de sōrtea și de viitorul copiilor lor!

Sciri telegrafice.

PojunŪ, 5 Maiu. — Adunarea alegătorilor din āntaiul cerc electoral a proclamat pe ministrul cultelor Trefort de candidat.

Praga, 4 Maiu. — Impărătesa Maria Anna, a reșosat așu după amēdī, în urma unei operațiuni, în etate de 81 de ani. Curtea a luat doliu pentru trei luni.

(Reșosata impărătesă a fost fiica Inei Victoru Emanuel I. regelui Sardiniei, și soția fostului impărat al Austriei Ferdinand I.)

Roma, 5 Maiu. — „Agenția Stefani“ raportează din Londra că Anglia susține ca programa conferinței egiptene se se mărginescă numai la cesiunea regulării financelor Egiptului.

Roma, 6 Maiu. — În cameră a depus Genola convențiunile pentru construirea rețelei de căli ferate, care legă Adriatica cu Sicilia și Mediterana. Regele a propus, ca ambasadorul din Viena se exprime simțemintele de condolență, familiei domnitoare. Regele și regina vor fi la înmormântarea impărătesei Maria Anna. Papa și-a exprimat de asemenea, simțemintele de condolență. Episcopul Strossmayer a sosit aci.

Paris, 6 Maiu. — Ministrul de interne a ordonat prefectilor se supravegheze cu asprime pe Spaniolii fugari și internați și d'a impedeza demonstrațiuni dușmane în contra Spaniolilor.

Tanger, 6 Maiu. — Ambasadorul francesu a rupt relațiunile diplomatice cu Maroco, fiindcă Sultanul a refusat se destitue pe guvernatorul din Vadnun.

Felicitări la adresa noastră.

Clușiu 21 Aprile.

Îți gratulez din inimă pentru rezoluțiunea românescă, dorind „Gazetei Transilvaniei“ și bravului ei redactor, ani numeroși și victoria principiilor profesate!

Dr. Gr. Silași

Intregalde, (Munții apuseni) 19 Aprile.

Salut cu nespusă bucurie primul diar cuotidian din monarhia. Trăiesc „Gazeta Transilvaniei“, Trăiesc tēnerul, zelosul și curajosul ei redactor!

Josif Nestor, jude comunal.

Giurgiu, 18 Aprile.

Inima'mi palpită de bucurie vedendū că „Gazeta Transilvaniei“ s'a prefăcut în diar cuotidian, care, sunt sigur, precum în timp de aproape 50 de ani așa și în viitor va sci luptă cu bărbăție pentru cauza noastră națională. Vă doresc tării și isbândă!

Nicola Petcu, preot român.

„Posta“ din Galați ne adresează următoarea felicitare căldurōsă:

„Am lipsi dela datoria noastră, uitandū de a aduce omagele noastre matrōnei diaristice române „Gazeta Transilvaniei“ din BrașovŪ, care de o jumătate de secol aprōpe (47 ani), neclintită cătră ținta sa, totdeuna gata pentru luptă, fie cât de grea, încercandū toate pericolele, a luptat pentru căștigarea drepturilor Românilor și a fost lucașerul conducător al Românilor dela aparițiunea ei. Felicităm dăr din inimă și pe redactorul ei, căci astăzi, când terenul de luptă este mai întins, și-a dovit forțele făcendū astfel din „Gazeta Transilvaniei“ un izvor de lumină cuotidiană. Onore lui și tuturor Românilor de peste munți, cari luptă pentru drepturile naționale ale fraților lor.“

Mulțamindū din tot sufletul pentru aceste încuragătoare dovede de simpatie, dorim ca urările, ce ni se fac se fie făcute într'un cōs bun!

Sinodul archidieceșan.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Sibiu, 21 Aprile.

Din ore care împrejurări nu v'am putut relata nimic despre cele dintāiu cinci ședințe ale sinodului. Vē trimit în să o scurtă dare de sēmă despre a șesa ședință, care e de un interes deosebit și în care s'a debătut afacerea milei impărătesci.

Cunoscēți faimōsa ordonanță dela 18 Ianuarie a. c. a ministrului cultelor Trefort, care, atentandū la autonomia bisericii greco-orientale, și-a însușit dreptul d'a împārți la preoți însuși ajutorul dela stat, er nu consistoriul! Raportorul comisiunii organizatōre, d. A. Trombitașu ceti în această ședință ordonanța ministerială, și după ea se ceti reprezentațiunea consistorială în contra acelei ordonanțe.

Dăr ce folos cā consistoriul luase o hotărēre în contra acelei dispozițiuni despotice a ministrului cultelor când acesta scia bine, că cei cari avēu îndatorirea se eșecute hotărērea consistorială erau copiii sēi giuguliți, se mulțumiseră a scōte un adencū suspin sufleșcū... fățarnic?

Comisiunea a propus în această ședință ca sinodul se aprobe pașii consistoriului — nu cei de până acum, căci ar fi rēu, — se facă o reprezentațiune la guvern; în casu de neisbândă, se se adreseze consistoriul dietei țerii, și decā și acesta ar remāne surd și mut, cum e în totdeuna când e vorba de noi Romāni, se se supue tronului această afacere.

Președintele declară fără nici o jenă, cā fiindu ocupat n'a putut termina revisiunea traducerii maghiare a reprezentațiunei și prin urmare nu s'a putut trimite.

Inalt Prea Sf. Sa nici odată n'are timp când e vorba d'a apēra cauzele noastre. Fōrte bine a reflectat d. E. Brote, făcendū istoricul acestei afaceri, că nu găsese nici decum motivată amānarea privitōre la trimiterea reprezentațiunii consistoriale, sub cuvētū cā presiul n'a avut timp se corecteze traducerea în Unguresce.

D. N. Cristea speră mai mult de la presidiu, care trebuia se prevēdă pericolul sēu se fi mers se se plāngă Tronului de nedreptatea ce se face bisericii noastre.

După ce vorbesc mai mulți deputați, sinodul primesce propunerea D-lui E. Brote, d'a primi reprezentațiunea, declarand'o de a sa (a sinodului.)

D. A. Trombitașu, raportor, recomandă a se inainta propunerea comisiunii la dietă.

Presidiul, împreună cu mai mulți deputați, se declară în contra trimerii propunerii la dietă. D. Dr. N. Popu motivează decā pe faptul cā nici cu proiectul de lege pentru instrucțiunea publică nu s'a făcut nimic cu reprezentațiunea, măcar cā acea lege a lovit nu numai pe Romāni în autonomia lor, ci și pe alții.

Pārerea presiului e ca se nu se fac pași ce ar strica bisericii, căci dieta, votandū ajutorul bisericesc și pe viitor, va pune condițiunea ca ministrul s'lu împartă. În casul acesta pașii ce s'ar face la corōnă n'ar ajuta nimic.

Nu înțeleg pentru-ce Escelența Sa Mitropolitul ține atât de mult la ajutorul, când preoții au declarat odată că nu le trebuie ajutorul cu risicul de-a vedea zdrobită autonomia bisericii noastre.

Sinodul a decis în cele din urmă astfel: consistoriul să fie însărcinat să facă, în casul când reprezentarea la minister n'ar avea nici un rezultat, o reprezentare la Majestatea Sa, prezentând-o prin deputație solemnă. Totuși deodată se privește de rezolvită propunerea comisiei ca sinodul să declare că renunță la ajutorul statului, dat în condiții așa de grele. S.

Cronica zilei.

Duminea a fost în Brașov ambasadorul Austro-Ungariei din Bucuresci. Aici s'a întors îndărăt.

Esamenile la școala de industrie din Brașov s'au terminat cu un succes strălucit.

„Românul,” veteranul țiaristice din România, consacră articolul de fond din numărul de Duminea 22 Aprilie mișcării noastre electorale, și găsește că dreptă e cererea Românilor de dincoace de-a avea sufragiu universal, căci dela elu atărnă viitorul naționalității noastre.

„Monitorul oficial” al României va publica, ȳice „Indep. Rom.,” în curând scrisoarea autografă ce Arhiducele Rudolf a înmănat-o M. S. Regelui Carolu din partea M. S. Impăratului Austriei.

Cheltuelile de recepție a Arhiducelui Rudolf la Curtea din Constantinople — spune „L'Ind. Rum.” — au trecut peste 60,000 lire turcesci. Sultanul a dăruit Arhiducelui o sabie în valoare de un milion, și Arhiducesei un colan în valoare de 800,000 franci.

Aici Marți la 24 Aprilie, s'a celebrat la mitropolia din Bucuresci un „Te-Deum,” cu ocaziunea Sf. -tei Elisaveta, onomastica M. S. Reginei României.

„Națiunea” spune că Ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei la Bucuresci, d. baronul de Mayer, are dese întrevederi cu guvernul român în cestiunea Dunării. A avut Vineri o audiență la palat. De asemenea Sămbătă, M. S. Regele Carolu a primit în audiență pe d. P. P. Carp, ministrul României la Viena. De sigur totuși în cestiunea Dunării.

„România” află că Arhiducele Rudolf a trimis 2000 franci pentru sêracii din Bucuresci.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice Trefort se așteaptă în săptămâna acăsta în Clușiu. Tinerimea maghiară îi pregătește o primire sêrbătorească.

„Rom. Liberă,” ne spune, că serbarea dela Cis-migiu, în Bucuresci, în favoarea viitoei esposițiunii a cooperatorilor, se va face la 29 și 30 Aprilie. La Pirotechnia din Bucuresci se lucrăză artificii grandioase pentru aceste serbări.

La curtea din Petersburg se fac mari pregătiri pentru serbarea proclamării marelui principe moștenitor ca majorenț. Orchestra lui Strauss din Viena e invitată în Petersburg să cânte la balul ce se va da cu ocaziunea acestei serbări.

Proiectul privitor la construirea noului edificiu parlamentar din Pesta s'a primit de camera deputaților cu 148 contra 100 voturi.

La 4 Augustu se va ține în Berna conferința internațională pentru tribunalele arbitrării și de pace. Aci se voru discuta următoarele cestiuni: 1). Tribunalele internaționale arbitrare. 2). Neutralizarea canalelor maritime de pe continente. 3). Tribunalele internaționale. 4). Desarmarea internațională. Cei mai însemnați bărbați din Europa și America voru lua parte la conferință.

În Pavia — ȳice „Românul” — se va inaugura în curând monumentul ridicat în memoria lui Garibaldi. Sunt invitați să asiste la ceremonie toți cei cari mai trăiesc din cei o mie de la Marsala.

„Independența Română” ne spune, după ȳiarele bulgare, că M. S. Regele României n'a primit ca d. M. Nacevici să fie numit agent diplomatic al Bulgariei pe lângă guvernul din Bucuresci.

În Statele Newyork, Newjersey și Pensylvania au ars mari întinderi de pături. Orașul Brichin a fost distrus cu totul și vr'o 3000 de persoane au ramas fără adăpost. Mai multe persoane au murit.

Din Madrid se scrie că s'a arestat acolo un locotenent-colonel din Cadix. Aci s'au arestat mai mulți civili și militari. În Estremadura s'au lipit placate revoluționare. O ceta de insurgenți din provincia Gerona a fost bătută.

Adunarea alegătorilor români în Lugoșu.

Lugoșu, 28 Aprilie.

O mișcare generală, puternică semn de viață națională arată Românul dintre Carpați și Tisa. O mișcare, carea fie-căru Român binesimțitor trebuie să inspire bucurie și mândrie, căci prin ea se dovedește, că Românul în ciuda apăsării și împilării seculare, trăiește și se afirmă prin sine însuși ca națiune conșcia de însemnătatea sa numerică culturală și de factorul valoros al statului.

Astăzi națiunea română sêrbătorește pretinde egala îndreptățire de faptu cu națiunea maghiară în acăsta patriă apărată cu scump sange în decurs de 18 seculi. Ea pretinde și nu cêrșește, căci se respectă și nu voiesc a-și întina fruntea. Pretinde și nu va înceta a pretinde până va dobândi și va dobândi, decă toți fii ei voru fi una, decă toți voru fi solidar, va dobândi, decă va merge pe calea urmată până acuma și care este unica mântuitoare.

Solidaritate cerem așa der dela toți fii națiunii române de sub corona St. Ștefan și atunci ca pe o ște bine disciplinată ne voru respecta inamicii noștri politici și nu multu timp ne voru pute denega, ceea-ce cerem: egala îndreptățire, aieva era nu în deșertu cuvântu, a națiunii noastre cu națiunea maghiară.

Cerem dela fii poporului român, ca să asculte de „Gazeta Transilvaniei,” „Observatorul” și „Luminătorul,” cari sunt demne luptătoare pentru drepturile, ce se cuvin națiunii române și căroră exprimându-le mulțumire și recunoștință, le ȳicem: Înainte cu Dumneșu și cu voința națională!!

Dați-mi voe d-le Redactoru, a descrie pentru onor. publicu cetitoru alu „Gaz. Trans.” meetingul ținutu la Lugoșu în 24 l. c. de cătră alegătorii cercurilor: Lugoșu, Zorlențulu-mare și Făgetu. Observu, că acestu meetingu s'a ținutu din inițiativa bravului avocat C. Coriolan Brediceanu. Loculu de adunare a fost curtea biserice și școlei gr. or. adecă sub ceriul liberu, în fața lui Dumneșu și a lumii.

Începutul s'a făcutu la 2 1/2 ore p. m. asistându unu publicu grandiosu în număr până la 800 alegători din toate straturile societății, preoți, avocați, meseriași, învățatori și poporu agricultor și solgăbirul localu ca asistent de poliție.

Advocatul C. Brediceanu ca convocatoru luându cuvântu salută de bună venire pe alegători și-și exprimă bucuria, vedendu reprezentate toate clasele societății române și în deosebire vedendu pe țaranul nostru conșcia de drepturile ce-i competu din partea statului în schimbul nenumeratelor sacrificii ce-i le face elu. Ilu salută decă cu bucurie vedendu-lu însuflețitu de chiamarea sa de a și voi, și nu numai de a totu asculta și implini poruncile și intoneză cu multu convingere și înduioșare, că sântă trebuie să fie cauza pentru care au alergatu din depărtare considerabilă în mânia timpului nefavorabilu la acăsta conferință. Apoi ca fostu președinte alu comitetului centralu depune mandatulu în numele său și alu comitetului. (Urări viue de se trăiescă!)

Părintele Biraescu (din Lugoșu) exprime mulțumita conferinței d-lui convocatoru și propune ca conferința să se constituie. Propune de președinte pe d. C. Brediceanu, carele este aclamat de conferința cu multu entuziasm. Se alege 2 vice-președinți în persoane: Ștefanovicu preot și Sudrieșanu asemenea, 2 secretari: avocatulu Iuliu Popovicu și preotulu diaconu Part. Pesteanu. Biroulu își ocupă locul pe tribuna construită anume pentru acăstu scopu.

Președ. C. Brediceanu luându cuvântu ȳice, că ca alesu conducătoru alu conferinței va fi aperature alu libertății cuvântului și alu convicțiunii. Îndemna pre-fie-care alegătoru, ca preferindă interesele publice celoru private să pună mâna pe inimă și astfel lucrându din convingere este sigur de salvarea intereselor poporului român și ale patriei. Cu aceste dechiară ședința deschisă.

Întrebarea pusă la ordinea zilei este: Voiesc conferința să aducă concludu în privința ținutei alegătorilor din aceste cercuri elect. intrunite față cu vr'una din partidele politice existente în patriă?

Părintele Pocreanu (din Lugoșu) suindu tribuna cu versu sêrbătoreșcu ȳice: 3 ani se implinesc de cându s'a satoritu de nou programa politică a poporului român din acăsta patriă în memorabilă conferință dela Sibiu din 1881. Accentuează, că acea programă cuprinde strictu numai acele puncte, cari sunt necesare pentru afirmarea națiunii române de atare în acăsta patriă comună. Iși exprimă durerea, că deși în acea programă se cuprind pretențiunile cele mai juste ale unei națiuni valorose de 3 milioane suflete, ea a fostu neconsiderată de cei dela putere, poporul român nu numai, că n'a dobânditu ceva ușurare dela formularea aceleia, ba a fostu tratatu cu mai multă vitregie. Vede deră, că este cu atât mai necesaru, ca Români și mai strinsu să se grupeze în giurul acelei programe. Propune decă, ca conferința să-și exprime aderarea sa la programa dela Sibiu din 1881. (Să trăiescă! însuflețite și aderare unanimă!)

D. advocat F. Rezeiu luându cuvântu ȳice, că deorece conferința a fostu convocată pe baza programei dela Sibiu, nici era de lipsă dechiararea de aderare și propune trecerea la ordinea zilei.

După aceste președintele dă lectură unei telegrame de felicitare venite dela d-lu învățatoru I. Simu din Reșița și care se finesc cu cuvintele: „Dumneșu părinților noștri vă protegă!”

Apoi pășindu la tribună avocatulu Rezeiu printr-o vorbire frumoasă, petrunțătoare și plină de adevăruri nenegabile, arătă starea cea tristă în care se află poporul român pe toate terenurile, apăsatu de puternicia zilei până la desperare în totă forma, lovit în cele economice, persecutat în cele naționale, era pe terenul instrucțiunii năpăstuitu cu totul din adinsu. Află oratorulu unu adevăr etern în adagiulu: „Ajutați și-ți va ajuta și Dumneșu.” Acăsta ȳicere o recomandă Românului spre urmare. Apoi ȳice, că este rușinosu pentru Români din aceste cercuri, că deși s'au curatu române, totuși nicăiri acestu guvern destructoru alu naționalității noastre nu a reeșitu mai cu înlesnire cu candidații sei, decătu tocmai aici. Decă recomandă alegătorilor ca acum ori nici o dată să arate, că și ei seiu îndeplini voința

FOILETON Ū.

Satul cu comorile.

Novelă populară.

(Urmare.)

Cei ce purtau judecări, erau atât de încăpăținați pentru causele lor, încatu se jurau de o mie de ori, că mai bucuros vreu să piardă totă averea, de câtu să lase din dreptu câtu e negru sub unghie. Atata le trebuia advocaților. Procesele se trăgăniu an întregi prin totu felul de măiestrie; se făcu replici, triplici, se apelă și în chipul acesta se scotău bieților omeni banii din pungă. — Procesele costau de ȳece ori mai multu decatu era suma de ceta. Celu-ce pierdea, striga în gura mare, că judecătorulu a fostu părtinitoru. Elu rămănea cu buzele umflate și mănca răbdări prajite, er advocații mâncau fripturi și beu la vinu roșu.

De când venise Alexandru în satu abătuse pe mulți dela procese. Pentru că de câte ori ilu întrebă cineva de sfatu, totdeuna regula lucrulu astfel, de cei învrăjbiți se invoiau pe cale pașnică. Elu le spunea următoarea istoriă: „Doi căni întelindu-se odinioară pe o punte, ce era așezată peste unu riu, aflară o bucată de carne și începură a se certă: a cui să fie carnea? Atunci vine unu alu treilea căne, care încă ar fi măncatu carnea bucurosu. Acesta începă a șopti acuși unuia, acuși celui laltu: „Nu te dă, măi, nu te dă! După dreptu ȳi se cuvine ȳie!” Cei doi începă a se bate până ce cadu amândoi în apă. Alu treilea se aședă atunci liniștitu, mănca

carnea și se uită cum înotă ceilalți. Așa se întempra cu cei ce portă procese.”

Cerbicia costă multe parale și-ți aduce batjocură și rușine. Acela, care începe unu procesu, a și pierdut jumătate din ceea ce vrea să câștige, atunci cându ilu începe. Advocatii rătăcioși sunt ca forfecile; se împreună ca să tai, ce le vine înainte. Decă și câștigă în sfârșitu, totuși mai multu ai pierdut, de câtu ȳi se pte întorce, anume: timp, lucru, sănătatea, care încă s'a sdruncinat prin supărare, necasu, frică, grijă și nopți nedormite. —

Așa vorbea Alexandru. Ciupercă nu-lu întrebă de sfatu nici odată și aprupe în totu anul avea procese noue. Spesele cele multe, darurile la advocați și scriitorii, alergările cele multe, îi secară averile, incetulu cu incetulu.

Pierdendu în sfârșitu o causă, ce-o purtă contra unei comune vecine, pentru unu stejaru vechiu, despre care ținea, că a statu pe locul lui, nu pe alu comunei, ajunse în mare lipsă.

Stejarulu ilu costase peste o mie de fiorini și nu scia, de unde să iee banii, căci casa și moșia erau intabulate mai multu de cum se credea. Creditorii vechi începură a fi îngrijați și-i cerură îndărētu sumele credite. Astfelu nu-i rămase decatu să-și vândă casa, curtea și totă moșia, ca să-și plătescă datorile.

Etă, care a fostu urmarea rivnei de a purtă procesu. Fiind-că locurile din câmpu nu le grijise, după cum ar fi trebuit, se vândură cu prețuri forte scădu și fiind-că omenii numai cercetau cărciumile așa de desu, se pentru-că nu avu bani, se pentru-că nu voiau să

bea, — cărciumăritulu încă n'aducea cine scie ce profitu. Cumpătorulu casei, vedendu, că nu se'ndesă nime la elu, ca să-și cheltuească paralele, nu mai voi să țină cărciumă. Astfelu rămase numai Buturugă cărciumaru. Cei-lalți cărciumari, vedendu că nu pot câștiga nimic, se restrăseseră de mai înainte.

Cați-va bêtărni, clătinau din cap și ȳiceu: „Amu ajunsu timpuri forte grele. Vedem bine, că satulu se prăpădesce. Odinioară atăția și atăția cărciumari erau deplinu ocupați; astăzi abia pte trăi unulu singuru! Rușine pentru Bogata ș'o dovadă, că'u de rău mergu lucrurile la noi!”

La acestea rêsponse învățatorulu: „nici de cum omeni bun! Din contra am nădejde, că de aci înainte toate voru merge bine. Eu am umblatu multu în lume, și am vedutu multe sate și orașe. Unde am vedutu cărciume mai multe, acolo era mai mare sêracie. Din contra, unde nu erau birturi, făr' dora, vre-unulu pentru călători, acolo se vedea bună-stare în casele omeniloru.”

În comuna noastră avem astăzi numai o cărciumă. Der și cu acăsta avemu pre multu. Cându n'aru fi nici acăsta, ar fi cu multu mai bine în satu. Celu-ce nu joca în cărciumă cărți, își cumpără în casă o carte de rugăciuni, celu-ce nu bea în cărciumă până se face leuc și se bolnăvesce, își petrece acasă fără plată lângă femeia și copii. Cine nu-și dă banii cărciumarului, îi pșătreză în pungă. Este mai mare cinste a ave în pivnița sa o singură glajă cu vinu, decatu în a cărciumarului o bute întregă.”

Așa grăi Alexandru. Bêtărni aprobau dându din cap, pentru-că băgau de sêmă, că are dreptate. Der

loră, se lucre cu totu zelulă, ca la alegerile ce ne stau înainte să alegă bărbați de încredere din sîmul națiunei române, și despre cari sunt convinși, că sunt apărători ai drepturilor și intereselor poporului român. Si fiindcă solidaritatea este mijlocul și arma cea mai bună pentru a duce la învingere îndemna pe alegători să se învețe a fi solidari și să nu se lase a fi nici amăgiți nici intimidați, apoi face propunerea să se recunoască prin concludus necesitatea organizării partidei noastre politice. (Aplause îndelungate.)

Se constituie unu comitetu centralu cu locuința în Lugosul din mai multe persoane, toți bărbați probați; de președinte alu aceluia se alege cu unanimitate junele d'ér genialulă avocatul C. Brediceanu.

Apoi se alegu subcomitete în fiecare cercu electoralu constatatoru din mai multe persoane: avocați, preoți, învățători și economi.

Președintele amintesce că conformu inițiativei comitetului permanentu din Sibiu se va ține o conferință generală p'ote în primele zile ale lui Maiu, dec' urmeză a se alege câte 2 reprezentanți pentru fie-care cercu electoralu care se ia parte.

Părintele Biraescu propune de delegați la conferința din Sibiu pentru cercul Lugosului pe d. adv. Fab. Rezeiu și pe d. St. Velovanu profesorul de pedagogia în Caransebeșu. Dice că a avut fericirea a luă parte la memorabila conferință din 1881, în care națiunea română a fost reprezentată prin florea, prin lamura inteligenței sale, așa cătu a impus chiar și străinilor. Esprime regretele sale, căci o fracțiune neînsemnată de omeni dependenți a cutezat a sparge solidaritatea și nu numai, ci a umblat a micșorā autoritatea conferinței generale dela 1881 din Sibiu, dec' cere că conferința să de votu de desaprobare procedurii „Viitorilor.” Propunerea oratorului se primesce în întregul s'eu cu mare entuziasm.

Apoi se alegu delegați pentru cercul Zorlențului mare domniul Iuliu Popoviciu, avocatul și N. Steopone preotul, ăra pentru cercul Făgetului d. d. Dr. Salcelenă și G. Sierbanu avocatul în Caransebeșu.

În urmă preotul Dem. Iosufu luandă cuvintul aduce mulțămirile cele mai căldurose ale conferinței domniului conducătoru C. Brediceanu, apoi propune votu de încredere Redacțiunilor dela „Gazeta Transilvaniei” „Observatorului” și „Luminătorul” pentru ținuta loră bărbătescă întru apărarea intereselor poporului român.

După primire președintele cu câte-va cuvinte bine rostite și bine simțite încheia pe la 4^{1/2} ore acesta conferința împunătoare precum prin numeru așa și prin ordinea esemplară, în care a decursu. I. S.

Huniadóra, 3 Maiu 1884.

Alegătorii români din cercul electoralu Huniadóra intruniți ađi în opidul Huniadóra au alesu unu comitetu electoralu cercualu de 18 membri, ăr' în clubul electoralu centralu cu reședința în Deva, au alesu 2 membri.

De delegați, pentru conferința generală din Sibiu, s'au alesu cu aclamațiune: Avramu Păcurariu, parochu gr. or. în Huniadóra și Franciscu Hossu Longinu avocatul în Deva; de suplentu Dr. Ioanu Mihui în Orășcia.

Conferința a fostu cercetată de aprópe 200 alegători. Ordinea a fostu esemplară. **Correspondentele.**

Morlaca, 2 Maiu 1884.

Conferința alegătorilor români din cercul B. Huedinului în ședința sa din 1 Maiu cu însuflețire și unanimitate se declară aderentă a programei naționale stabilite în adunarea generală din 1881 și solidară cu toate decisiunile, ce se voru aduce în adunarea generală ce se va ține în Sibiu.

Alege de delegați pentru adunarea generală viitoare pe Domni Anania Popu, protopopolu tractului Morlacei și Vasiliu Poruțiu protopopolu tractului Almașului, ăra de suplenți pe Domni Artemiu Codârcea, preotul în Aschileu și Ioanu Papiu preotul în Mărgău.

Bunrugă stă se crepe de mână și bucuros ar fi trasu la judecată pe Alexandru. Acesta însă ca omu cu minte i se feria din cale în totă bună vremea.

17. Trăsnetul cade în casa parochială. Preotul cel nou.

Pe timpulă acesta, într'o nopțe, se r'edica o furtună înfricoșată. Gândeai, că se prăpădesce pământul. Durduia de se cutremurau vasele și icónele de pe păreți. Decă preste anu țeranii erau blăstemați și nu-și aduceu aminte de D-đeu, să-i fi v'edut la astfelu de vremi grele, cum făc'eu la cruci, cum se rugau cu glasul înalt, ar'ebând că le pare rău de toate greșelile — până trecea furtuna. Decă trecea și scăpau de primejdiă, ăra trăiau cu mai nainte.

Deodată, cu o pocnitură înfricoșată, fulgerul se slobozi în chipul unui sulu de focu asupra casei parochiale. Din fericire însă nu aprinse nimic și nu v'et'ema pe nime. A doua zi se v'ed'eu urma pe unde intra-fulgerul, făc'end' o mare gaură în coperișu. B'etr'atul se află în casă, așa se spăria de tare, în cătu din apăima asta a și murit peste câteva zile.

Țeranii încep'au a cărti ăra asupra stăpânirii, ăc'end' că stăpânirea este de vină la totă nenorocirea. De n'ar fi opritu ea a se trage clopotele pe vreme grea, nu s'ar fi întemplat' una ca asta. Mai de multu putem' alungă furtuna cu clopotele, ast'ăđi, pace bună! Nici asta nu ne mai este ertat'ă. Domni cei mari nu mai au nici o lege. Și acum, poftim' am' pățit' o.

(Va urma).

Se vot'ază încredere și recunoștință jurnalistică naționale, care ap'ără principiile și programa națională stabilită în adunarea generală din 1881.

Diverse.

Etatea unor domnitoru. — Imp'eratulu (Germaniei) Wilhelmu ș'a serbatu anulul alu 87-lea alu nascerei sale, și a ajunsu dintre toți domnitorii cunoscuți până acuma b'etr'anețele cele mai ad'enci. Domnitorii din familia Hohenzollerilor au trăitu totu cam multu; etatea mijlocia a fostu în ac'asta familiă de 62 de ani. Din ac'asta familiă au fostu până acuma 18 domnitori. În anticitate au ajunsu la ad'enci b'etr'anețe: Pisisstratu din Atena 83; Agesilau din Sparta 84 de ani. Dintre imp'erații romanu Gordianu I. a ajunsu la cele mai ad'enci b'etr'anețe era de 80 de ani. Augustu, era cându a murit' de 76 de ani, Tiberiu de 78 de ani. Domnitorii din Anglia din casa hanoverană toți au ajunsu anulul alu 65-lea alu etății. George II. a ajunsu la o etate de 77 de ani. Etatea mijlocia este de 72 de ani. Mai puținu au trăitu domnitorii rusesi din casa Romanovu. În timpu de 270 de ani, cătu a domnit' ac'asta familiă nici unu domnitoru din ac'asta familiă, n'a ajunsu la ad'enci b'etr'anețe. Mai multu au trăitu Alesandru II, că elu a ajunsu 63 de ani și de nu-lu omorau nihilistii, mai trăia încă. Etatea mijlocia la ac'asta familiă domnitoare face numai 44 de ani.

Studentii la universitatea din Viena. — De cându esistă universitatea din Viena n'au fostu at'ăția studenți din ț'ările de sub coróna Ungariei, ca în semestrul trecut. Num'erulu lor' s'a urcatu la 1164. Partea cea mai mare sunt siudentii în medicină și anume num'erulu acestora e de 791; la dreptu sunt 196; la filosofia 112; la teologia 189. După provincie acestu num'ru se împarte astfelu: din Ungaria 931, din Transilvania 105, din Croația 64, din Slavonia 59 și din Granițele militare 3.

Studiu economicu-pedagogicu

de Ioanu C. Panu.

II. Paralelu cu teoria principiilor economice se p'ote introduce pre lângă școlă unele industrii, cari se nu v'ateme învățământul, ci din contră se-lu ajutoreze. Așa de pildă, acolo unde se propune pom'aritul, se p'ote căștiga puține parale pentru respectivul elevu, care se deprinde cu ac'astă industriă. Totu asemenea se pot' face în grădina școlii (decă esistă) straturu cu legume s'eu cu flori, cari încă ar put' cu deosebire la orașe să aducă ceva pentru a deprinde pe elevi cu economisirea. Decă ne îndreptăm privirile asupra școlilor de meserii, vedem' că metoda amintită se p'ote practica cu băeții mai p'icepători și numai ce-i dreptu se și practica mai în toate părțile. (Se practica și la școlă de sculptură din Satulungul Săcelelor.)

Cu deosebire decă ne gândim' la școlile de fete, de bună s'ema lucrul se p'ote t'almăci mai cu ușurință: și decă vom' fi în stare a introduce ideea de cruțare la copile, atunc' scopul urm'aritu de noi este de deplinu ajunsu. La elevele din cei doi ani din urmă, unde este introdus' lucrul de mână, s'ar put' aplica cătu se p'ote de bine cele desvoltete mai nainte. Presupun'end', că în anulul din urmă de școlă fetele au înaintat' așa de multu înc'at' să pot'ă lucra siguru și frumosu, este de totu probabilu cumcă lucrurile produse de ele se pot' vinde cu unu prețu ore care. Cu at'at' mai v'ertosu susținem' acesta, cu cătu acum mașina de cusutu a făcut' o înlesnire forțe mare și nu ne mai îndoim', că punerea în com'erciu a multor' manufacturi ar aduce unu venit' frumusel'ă. Prin ac'asta purcedere se dă ocaziune fetelor de a munci și după ce vor' plăti micul capitalu împrumutat', vor' put' agonisi câte ceva, și vor' put' să se deprindă cu ideea cruțării, care aduce unu bine nem'arginitu pentru omenime. — Decă în chipul acesta fetele se vor' pătrunde de ideile amintite, atunc' bună starea unui popor' este asigurată, căci fetele vor' deveni cu timpul' mame, și mamele în ac'astă privință au unu mare rol', de ore ce economia e cea mai trebuincioșă, este de prima necesitate la fie-care popor'.

Pentru toate cele dișe până acuma se presupune, că învățatorii și învățatoresele încă sunt crescute cu astfelu de idei, căci numai atunc' vor' put' îndeplini cu adev'erat'ă chemarea lor'. Și pentru scopulă acesta este datoră fie-cărui popor' a se interesa, ca pedagogiile să fie astfelu alcătuite în cătu învățatorii și învățatoresele să fie conscii de aceea ce au a îndeplini în cariera lor'.

Ca unu mijlocu prin care se deșteptă și se promov'ază ideea de cruțare, se socotescu și băncile de economii în școl' (casele de păstrare în școlă). Acestea s'au introdus' mai întâi în Belgia în 1866 ăr' de aci s'au răsp'andit' în Franca, în Anglia în Italia etc. Ideea conducătoare a acestor' bănci a fostu: *) a învăț pe școlari de mic și în modu practic, să păstreze; a-i face să renunțe de bună voe la plăceri deșerte, și prin ac'asta a le întări voia, ca să fie mai energici și mai resoluți; a-i deprinde cu averea și astfelu a deștepta în ei consciința puterii proprii. At'at' despre principiu, ăr' întru

cătu privesce manipularea se obic'nuiesce, ca învățatorul să p'orte unu registru, în care fie-cărui elevu i se deșchide unu contu s'eu o partidă. În prezența școlarilor învățatorul trece în partea dr'epță a contului, adecă în creditu (Avere), aceea ce depune, ăr' partea din st'anga, adecă în debitu (Dare), rem'ane deșchis', până cându se ridică banii toți s'eu numai o parte din ei. La s'epț'm'ana s'eu la luna acești bani se depun' la o cassă de păstrare mai mare, ăr' învățatorul în fața școlarilor păstrează și control'ază cărțile de înlocare.

Cum amintisem, începutul s'a făcutu în Belgia în orașul Gandu (care are 128,000 de locuitori) la anulul 1866. Anume unu profesor' dela universitatea din Gandu scrise unu tractatu în care apoteosă păstrarea ca o virtute cardinală, și recomandă cu totă căldura introducerea casselor de păstrare în școl'le. Nu trecu multă vreme și la 1873 dintre 16,655 de școlari 10,135 aveau cărțile de înlocare, cari împreună reprezentau suma de franci 125,000. — În urma acestei experiențe s'a introdus' oficiosu, prin guvernul belgianu, casse de păstrare în toate școlile din ț'era și rezultatele dob'endite au fostu de totu îmbucurătoare.

În anulul 1875 ideea casselor de păstrare în școl' ajunse și în Austro-Ungaria. Unu timpu forțe îndelungat' a fostu discuțiune asupra acestei cestiuni, în conferințele învățatorilor, și prec'and' omenii fără studiu recomandau introducerea casselor, pe atunc' din contră învățatorii comb'at'eu introducerea lor'. Între altele ăc'eu ei că despre păstrare numai acolo p'ote fi vorba unde presupunem' o muncă și că prin urmare darurile și banii, ce'i cap'etă copiii dela părinți nu cor'espunde principiului economicu naționalu. Recunoșcem' și noi ăc'eu contrarii acestei instituțiuni, că școlă e datore a deștepta și a deprinde în elevi gustul pentru păstrare; acestu scopu însă se ajunge în școlă învățand' pe elevi a-și păstra vestmintele, cărțile și recvisitele. — Introducerea casselor de păstrare va da nascere la pasiuni, va deștepta simțur' inmorale, căci până va fi deosebire între săracu și bogatu, până atunc' totdeuna va fi o ură între aceste două clase, și de aceea ăc'eu ei că ac'astă instituțiune nu se potrivește cu pedagogia. V'ed'end' guvernul din Ungaria, că deșbaterile i'au dimensiuni p're mari, prin o circulară din 25 Maiu 1876 a adus' urm'ătoarele spre cunoscință: »introducerea obligată a casselor de păstrare în școl'le nefiind' nici cu puțință nici de dorit', se lasă la judecata învățatorilor și a directorilor școl'astice a face cu ele încercări de probă.»

Decă reflectăm' asupra acestora vom' put' ăce, că la școlile, unde se p'ote introduce munca, acolo cassele de păstrare sunt o necesitate; va să ăc'ea ca totul' să fie bazat' pe economiă, trebe ca păstrarea să se facă din averea propriă a fie-cărui. Așa ar trebui să fie și totuși vedem', că în ț'ările civilizate, copiii pun' la cassa de păstrare nu din rezultatul muncii lor' ci din presenturile și din darurile ce le primescu dela părinți și ce este b'ătătoru la ochi, se ajunge frumosul scopu de a promova ideea de cruțare. — Ce p'ote fi cauza? — Trebe să presupunem', că și aici st'ăm' față cu o împrejurare, carea pe terenul instrucției o vedem' la totu pasul. Cum ar trebui să fie școlile, cum învățatorii și cum instrucțiunea pentru ca să cor'espundă principiilor pedagogice? — De sigur' altfelu de cum sunt ele în forțe multe părți. Vedem' cu toate acestea, că totu se face unu progresu ore-care pe terenul învățământului, și că deși învățământul (cu deosebire la noi) nu atinge idealul padagogiei, avem' cu toate acestea medici buni, juriști harnici și ingineri dibaci.

Ore se nu fie totu astfelu și cu principiile economiei naționale? Mie mi se pare, că deprinderea de păstrare prin introducerea casselor de economii, de bună s'ema celor' mai mulți elevi le inspiră idei de cruțare, și în cele din urmă acelora, cari sunt crescuți în risipă nu le va strica de loculu loculu. Ore nu stă lucrul totu astfelu și cu instrucția, ore totu insul' carele este crescutu în moralitate va fi moralu? Realitatea forțe desu ne răspunde, că nu! — Prin alcătuirea casselor de păstrare fac'ă elevii gimnastică întru ideea cruțării și se pregătescu pentru anii viitori.

După ce se g'at'ă anii ordinaru de instrucția, ținerimea nu trebe l'asată în m'ana sorții ci din contră întrunită Dumineca și s'erbătore la prelegeri potrivite, trebe inițiat'ă pentru a se asocia, a fi părtașă în vre o societate economică, de ori care natură. Până acolo ar trebui să m'ergă cu ideile de asociațiune, în cătu chiar muncitorii să fie asociați, să lucre în grupe și să se ajutoreze reciproc, în casuri de b'olă. Ce nu s'ar put' face de pildă pentru a ajut'ora pe bătr'anii neputincioși, cari sl'ăbiți, neav'end' o îngrijire ore-care, își necăjescu viața prin cerșitorie, s'eu cad' pe spatele urmașilor și a rudeniilor, răpindu-le acestora unu capitalu, pe care l'ar put' altfelu întrebuință; ce nu s'ar put' face pentru cei ce se schilăvescu prin muncă, și ce nu s'ar put' face pentru multe altele de felul celor' spuse.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 5 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.45
Rentă de aur 4%	91.80
Rentă de hârtă 5%	88.70
Imprumutul căilor ferate ungare	141.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	101.30
Bonuri rurale ungare	101.50
Bonuri cu cl. de sortare	101.25
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.50
Bonuri cu cl. de sortare	101.25
Bonuri rurale transilvane	100.25

Bonuri croato-slavone	100.—
Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.—
Imprumutul cu premiu ung.	117.75
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	116.15
Renta de hârtă austriacă	80.30
Renta de arg. austr.	81.30
Renta de aur austr.	101.—
Losurile din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	854.—
Act. băncii de credit ung.	317.75
Act. băncii de credit austr.	316.75
Argintul — Galbinî împărătesc	5.71
Napoleon-d'or	9.65
Mărci 100 imp. germ.	59.40
Londra 10 Livres sterlinge	121.40

Bursa de Buouresci.

Cota oficială dela 21 Aprile st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94 ³ / ₄	vënd. 94 ³ / ₈
Renta rom. amort. (5%)	95 ¹ / ₄	95 ¹ / ₂
convert. (6%)	100 ¹ / ₂	101
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	32 ¹ / ₂	34
Credit fonc. rural (7%)	104 ¹ / ₂	105
" " (5%)	93 ¹ / ₄	93 ³ / ₄
" " urban (7%)	103 ¹ / ₂	104
" " (6%)	99 ¹ / ₂	100
" " (5%)	90.	90 ¹ / ₂
Banca națională a României	1440.	1442 ¹ / ₃
Ac. de asig. Dacia-Rom.	367.	368 ¹ / ₂
" " Națională	238.237 ¹ / ₂	—
Aur	3.45%	3.55
Bancnote austriace contra aur	2.9.	2.10

Cursul pieței Brașov

din 6 Maiu 1884.

Bancnote românești	Cump. 9.24 ¹ / ₂	Vên. 1.9.25 ¹ / ₂
Argint românesc	9.20	9.22
Napoleon-d'ori	9.61 ¹ / ₂	9.62 ¹ / ₂
Lire turcesci	10.86	10.87
Imperiali	9.85	9.89
Galbeni	5.60	5.62
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Aprilie a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI”

DIARŪ CUOTIDIANŪ.

Ca mâne se mplinesc 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei,” sub cea mai cumplită prigonire a nĂmului românesc, a arborat în mijlocul valoroșilor și patrioticilor comercianți din Brașov, acestu emporiu al Transilvaniei, drapelul redeșteptării naționale.

Totă suflarea românescă cu bucuria și cu căldură a îmbrățișat acestu diaru-apostolu al poporului român și grupat-s-au cu toți sub drapelul arborat de el și lucrat-au cu însuflețire și bărbătescă statornicie pentru înălțarea românismului.

Grea și amară era lupta. Tendințele de a desnaționalisă pe Români își ajunsesse culmea. Legea dela 1832 adusă de dieta maghiară glăsuia ca în seminariulu românesc din Arad să se învețe și unguresce și ca: „de aici încolo la toate confesiunile se se admită și se funcționeze numai astfel de preoți, predicatori și vicari, cari știu unguresce.”

Apăratu-s-au cu bărbăția Români dintre Tisa și Carpați în contra acestor nelutiri dușmane și sosit-a după nopte și vijelii și o și cu sore, dar numai o și, căci în cealaltă dimineață se iviră érași noiri furtunoși pe ceriu. Rota sorții aduse din nou prigonirile de odinioară asupra capului nostru. Par că sôrtea a voit să încerce până unde merge țaria și perseveranța Românilui.

Cu toate nelutirile și prigonirile însă „Gazeta Transilvaniei” își ridică fruntea și umind suflă pe toți Români luptă necurmată și fără preget pentru drepturile și libertățile opincii românești.

Adversarii noștri neperdând din vedere această luptă și prețind rezultatele dobândite de până acum după adevărata lor valoare și-au îndoit puterile, și, acum după 50 de ani, și-au perfecționat și rafinat mijlocele pentru sugrumarea și stingerea noastră. Prin urmare, și noi cei de astăzi, credincioși școlari ai românismului, asemenea se ne strîngem rëndurile, și se ne îndoim puterile de apărare.

Adversarilor noștri, avându ei puterea țerii în mână, le-a fost ușor de a ne lovi în toate interesele politice, comerciale și economice, și acum atacându-ne în școlă ca și în biserică, în limbă ca și în avere, nouă nu ne-a mai ramas altu mijloc de apărare de cât condeiulu, cu care toți Români dator sunt de a striga în lumea largă și de a cere dreptate și libertate pentru poporul român dintre Tisa și Carpați.

Ast-fel împinși de dorul de a ne folosi țilnic și cu energie de acestu pațnicu mijlocu apelăm la publiculu cel mare român pentru a ne susține în țilnica noastră luptă națională și în firma noastră speranță de a fi încu-

ragiați, deschidem abonamentu la diaru nostru cotidianu

GAZETA TRANSILVANIEI care precum acum 50 de ani a fostu primul organu de publicitate român, tot asemenea și astăzi e primul organu cotidianu român, ce apare dincă de Carpați.

Suntem siguri, că publiculu român e pe deplin convinsu de principiile, ce le profesă acestu diaru și de modul cum acestu organu al Românilor dintre Tisa și Carpați a știut chiar și în cele mai grele împrejurări să ție sus stindardulu naționalității române.

Privindu dêr cu încredere la viitoru, **Gazeta Transilvaniei** dela 1 Aprilie a început a eși în toate țilele, afară de Dumineci, și serbători, și pentru a pute cu înlesnire străbate până chiar și în sêraca colibă a țeranului român, va fi cel mare eștinu diaru din monarhia Austro-Ungară:

ABONAMENTE:
Pentru **Austro-Ungaria** pe an 12 fl. pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Pentru **România** pe an 36 lei, pe 6 luni 18 lei, pe 3 luni 9 lei. Domni abonați, cari au plătitu abonamentulu cu stimă sunt rugați a trimite diferența. Celu mai ușor mijlocu de abonare este prin mandat postal.

REDACTIUNEA.

Publicare de licitațiune.

1—2.

In 21 Maiu an. curinte stilulu nou la 11 ore antemeridiane, se va ține în locuința Domnului căpitanu pensiunatu Nicolau Cozgarea (ca membru alu subșcrișului comitetu) în Făgărașu licitațiune minuendo pentru reparaturile de efeptuitu la școlă grănițerescă din Mărgineni și Vaida-recea, comitatulu Făgărașului.

Acăsta se aduce la cunoscința publică cu adausulu că fie-care licitante e doblegată a depune 5% a sumei de licitațiune și anume 2420 fl. pentru lucrurile dela Mărgineni, și 605 fl. v. a. pentru cele din Vaida-recea.

Planulu, preliminarulu și condițiunile de clădire se pot vedea la susu-numitul plenipotențiatu alu nostru în Făgărașu.

Sibiu, 1 Maiu 1884.

Comitetulu administrativu de fondulu școlariu alu foștilor grănițari din regimentulu român I.

Mulțămită publică.

1—2.

Mai jos subșcrișulu, vinu prin acăsta a roști cea mai profundă mulțămă Clarissimulu Domnu Georgiu **Pasca**, profesore de sânta teologie din Gherla, pentru nenumeratele binefaceri, ce le-am primitu din partea Clarității sale, în cursu de 3 ani, în cari am studiatu la institutul pedagogicu de acolo; — privedându-mă adevă, cu cuartir, cu vipt, precum și cu multe altele necesarie, pentru de a mi pot absolva studiele.

Eu nu pot din destulu să-i mulțămesc, ci numai rog pe Creatorulu, care este remuneratoriulu tuturor beneficiilor, ca să i-le respătescă, cu îndurarea sa cea nemăsurată, și să-i lungescă firulu vieței, spre a pot ajutură, cât de mult lipsiți.

Primescă deci, pe acăsta cale, adença mea mulțămă, ce i-o datorez, până dincolo de mormentu.

Bontida, 28 Aprilie st. n. 1884.

Vartolomeiu Farcășiu, învățatoru confes.

TIPOGRAFIA ALEXI, Brașov.

Unica tipografia românescă în totă Austro-Ungaria susținută de unu particularu, care s'a distinsu la esposițiunea națională din Sibiu în anul 1881 și în care se tipăresce acum și primul diaru român cotidianu.

Acestei tipografii i-a succesu de a dobândi de la magistratul orașului Brașov furnisarea tipăriturilor necesare pentru oraș, învingându prin concurență, pe cea mai vechiă și renumită tipografie din Brașov.

Avantagiile pe care le pot oferi acestu stabilimentu fiindu recunoscute chiar de streini, vor îndemna, precum ni place a crede pe toți Români, cari au ceva de tipărit, de a se adresa mai întâiu la noi.

Dintre operile publicate până acum in editura noastră ni permitem a recomanda:

G. Curțius. Gramatica limbei elenice prelucrată de Stefanu Iosif, profesor și directoru la gimnas. rom. gr.-or. din Brașov, prețulu fl. 2.50
Gramatica limbei române, întocmită pentru școlele secundare de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiulu român greco-oriental din Brașov, prețulu 1.25

Arion, séu culegere de cânturi naționale spre întrebuintarea tinerimei de ambe-sece, culese și arangiate de Ion Dariu, învățatoru la școlă primară din Satulung prețulu fl. —.30
Iuliu I. Roșca. Sacrificiu pentru Sacrificiu, romanu originalu, prețulu —.35

Môrtea lui Mihai Vitézulu, dramă națională în 5 acte, de Stan Părjol, prețulu . . . —.40
Rumänische Kunstdichtungen, übersetzt von Theochar Alexi, prețulu fl. 1.—
Noua Biblioteca Română, anul I și II . . . 10.—
Noul Căldar de casă intră in anul alu V-lea.

Domni librari își pot procura dela acăsta tipografie

Romanuri originale ilustrate

spre VÊNDARE cu BROȘURA.